

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A felségsértők.

Pécs, 1898. december 14.

A budapesti kir. ítélőtábla tegnap hagyta helyben a Muzsik József és társaira, ezekre a félkegyelmű „merénylőkre” felségsértés miatt elsőbíróságilag kiszabott fegyházbüntetést. Hát a Lloyd-klubban meghuzódott felségsértőkre mikor sujt le már egyszer a büntető igazságszolgáltatás keze?

Összeesküvést szönek ott az ország alkotmánya ellen, e miatt a pártnak önértékes, politikai súlyjal bíró tagjai sietve hagyják el a büntényt, nehogy a bünrészesség gyanujába keveredjenek: s ime most az összeesküvők szentségtörő kézzel nyúlnak a korona tekintélye után, hogy azzal fedezzék szörnyű bűnüket, amely miatt elhagyják őket a saját hiveik s fölzúdul ellenük az ország független közvéleménye.

Avagy nem-e a legvakmerőbb felségsértés belevonni a koronát a dúló párt-harcokba, különösen most, mikor a szenvedélyek minden oldalon magas hullámokat vernek, mikor egyik részen — a saját beismerésük szerint is — alkotmány-sértő lépésre készülnek, a másik részen pedig a törvény és alkotmány védelmére sorakoznak. S ebbe a harcba akarják az alkotmány-sértők belevinni maguk mellett az alkotmányvédők ellen a korona fölött viselőjét, hogy minden igaz magyar előtt szent és sérthetetlen tekintélyével segítse diadaira

törvénytíró merényletüket s csavarja ki a fegyvert a törvény védelmezőinek kezéből.

Szörnyűség még csak el is gondolni az ilyen vakmerő játékot s borzalom látni, hogy az a párt, amely magát nagy büszkén államfőntartónak nevezi, hatalmának föntartása érdekében ettől sem riad vissza.

Nemcsak azt hirdetik vakmerő cinizmussal, hogy a korona teljesen azonosítja magát Tisza Kálmán alkotmányellenes merényletével s osztja gyűlöletüket azokkal szemben, akikben volt még annyi alkotmányos érzület és törvénytisztelet, hogy nyíltan állást foglaltak az alkotmány teljes meghamisítása ellen: ők még tovább is mennek s azt híresztelik, hogy a korona az ő merényletük helyeslése mellett a maga részéről is kész olyan cselekedetre, amely világos alaptörvénybe ütközik.

Azt híresztelik, hogy Bánffy báró két legfőbb kéziratot hozott magával Bécsből, a melyek egyike az országgyűlés elnapolását, a másik pedig annak fölhozását rendeli el. Ezek az okmányok kelet nélkül vannak aláírva, tehát fölhatalmazást foglalnak magukban, hogy azokat a kormány tetszés szerint bármikor érvényesíthesse.

Ami az állítólagos elnapolási fölhatalmazást illeti, ahhoz a mi álláspontunkból kevés szavunk lenne, a kormány álláspontját azonban a saját pártjával szemben nagyon furcsa világításba helyezi. Azon a hirhedt december 6-iki pártértekezleten

Bánffy báró határozottan kijelentette, hogy az esetben, ha január elseje után a törvényen kívüli állapot tényleg bekövetkezik, a kormánynak a felelősséget *nem az országgyűlés elnapolásával, hazaküldésével, hanem ellenkezőleg annak együttartásával* kell viselnie, mert az országgyűlésnek *állandóan együtt kell lennie*, hogy a kormány minden tényért, minden eljárásért a felelősséget hordozhassa és a parlamentben minden percben a felelősséget vállalhassa.

Ezek voltak a miniszterelnök szavai. Ha most már a saját hivei azt mondják róla, hogy ő felségétől az országgyűlés elnapolására és fölhozására hozott fölhatalmazást, a melyet bizonyára nem az ő akarata ellenére kötött a nyakába a király, ebben a kormányelnök által adott ígéret megszegésének gyanúsítása foglaltatik. Nos, a hivek talán jobban ismerik vezérüket mint mi, hogy ezt ország-világ előtt föltételezik róla; mi nem mondhatunk ellent, hisz nem ez lenne első szószegése a jeles államférfiúnak, bár utolsóvá könnyen válhatnék.

Azt tehát könnyen elhíheti bárki, hogy Bánffy báró kész lenne adott szava ellenére az országgyűlés elnapolását, sőt fölhozását is kieszközölni, ha másként a hinárból kimászni nem tudna; de hogy erre a királyt is rávennie sikerüljön, azt már semmi szín alatt el nem hihetjük, hisz ennek a föltételezése is egyenlő lenne a felségsértéssel, a mire úgy látszik csak

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Kohn Ferdinánd.

— Szerző felolvasta a pécsi jogászegylező-egylet javára f. hó 11-én rendezett ünnepélyen. —

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Budapesttől Pécsig Kohn Ferdinánddal utaztam együtt.

Kohn úr a pesti pénzvilágban különös jó hírnévnek örvend; természetes, hogy így a vállalkozásokról, a vidéki városok pénzügyi viszonyairól vitakoztunk s megvallom, a csodálat bizonyos neme fogott el olykor-olykor, ha Kohn úr merész spekulációiról beszélt nekem.

Most is előttem van ez a kis szürke emberke, a kiben oly nagy pénzügyi talentum fért el, a mely talentumánál csak egy volt valami még nagyobb — nem benne — de rajta: az orra.

Szégyenlem bevallani, de sokszor eszembe jutott, ha rá gondoltam, hogy ennek a kis embernek azt a rettenetes nagy pénzügyi, vállalkozói képességét a Teremtő tán abban a rettenetes nagy orrában helyezte el. Igaz ugyan, hogy ebben az absurd feltevésben a vállalkozók kitűnő szimatoló képességének köz-tudomása volta némileg vigasztalt.

De, hogy Kohn úr komolyan áttérjek, ne tessék őt afféle közönséges vigécnek gondolni, a ki selyemzsebkendőben, avagy sertésbőrökben utazik; Kohn úr egy pesti igen előkelő baleset ellen biztosító társulat megbízottja volt, a kit azért küldtek Pécsre, hogy az itt létesült villamos vasut által okozott balesetek gyakoriságát tanulmányozza, hogy vajjon jövedelmező lenne-e a városi lakosság folytonos rettegése egy »fiók-villamos vasuti baleset ellen biztosító társulat» alapítására?

Mikor Kohn Ferdinánddal Pécsre érkeztem, annyira megszerettem már, hogy nem birtam megválni tőle: fölajánlottam itt időzésére lakásomat, a mit is Kohn úr egy vállalkozói megbízott kedvességével el is fogadott.

Másnap mindjárt a város nevezetességeinek megtekintésére indultunk. Tudtam Kohn-ról, hogy ő nemcsak a hasznosnak, de a szépnek is imádója.

Elvezettem tehát őt először a szabad természetbe, föl a Tettyére.

Láthatólag meglepte; különösen a sziklahegy, mely a Tettye fölött emelkedik, vette minden figyelmét igénybe. Lassan lehajtotta fejét, mutatóját orra hegyére illesztette s gondolkozott, nagyon mélyen gondolkozott. — Ekkor támadt bennem orráról az az absurd gondolat.

— Koloszszásis eszme! — veti föl orrát,

illetőleg fejét Kohn úr. — Koloszszásis pénzügyi eszme! Foglalkozni fogok vele.

Én bámulva néztem reá, hogy miért mondja ő ezt a hegyet koloszszásis eszmének?

— Talán hegyet akart mondani? — kérdém mosolyogva.

— Koloszszásis eszme! — ismételte ő — óriási jövedelmet hozna. Lereszlni ennek a hegynek innenső oldalát simára és hirdetési tablákat akasztani rája, de tele, tele!

Ajkamon megfagyott a mosoly. Ez az ember koloszszásis pénzügyi kapacitás.

Én ő rá bámultam, ő pedig a hegyre bámult. Erre azután lejöttünk a városba.

Megmutattam neki mindent, a mit Pécssett érdemes megtekinteni. Kohn úr azonban, csak mikor a városháza elé értünk, állt meg kellemesen meglepetve. Az ódonság, a régiség nagy hatással volt reá.

Megkerültük az egész épületet. Mikor a Percel-utcai toldalékához értünk az épületnek, meglepetése fokozódott.

— Szakasztott mása annak a háznak, melyben Mátyás királyunk született — mondta műértő szemmel. — Tán Ön tudni fogja, kinek szülőháza ez a százados épület?

— Valami boldogult pékmesteré — feleltem — most azonban a városi kofák tartják itt a zöldséget. Egyébiránt még a városi adót is itt kezelik.

Kohn úr megvető mozdulatot tett.

a loyális államföntartó párt szerzett privilegiumot.

Az országgyűlés fölőszlatása a korona felségjogai közé tartozik, de ennek a felségjognak a gyakorlata törvényes korláttal bír; mert alkotmányos alaptörvény mondja ki a tilalmat, hogy az országgyűlés a költségvetés megszavazása előtt föl nem oszlatható. Hol van hát az az ember, aki elhíhetné, hogy a legalkotmányosabb uralkodó a törvény világos tilalma ellenére is fölőszlatassa az országgyűlést mielőtt ez az eléje terjesztett költségvetést, vagy legalább az időleges pénzügyi fölhatalmazást megszavazta volna?

Persze a kormánypárt „közjogásza”, akik mindig kéznél vannak, mikor a törvény világos értelmét elcsavarni s abba a józan közföfogással homlokegyenest ellenkező jelentőséget beledisputálni kell, most is készen vannak a magyarázattal, hogy a fölőszlatási tilalom csak a folyó évi költségvetés megszavazására vonatkozik, az országgyűlés tehát törvény szerint fölőszlatható akár december 31-én is, ha a folyó évi költségvetés meg van szavazva. Az új esztendőben pedig — a törvénycsavarók szerint — addig, míg az új országgyűlés összeül, nincs törvényen kívüli állapot, hanem törvényes, parlamentáris interregnum.

Ime a legújabb szörnyszülötte a Tisza-Bánffy-féle törvény-csavarásnak. Az 1848. évi IV. t. c. 6. §-a világosan az iránt intézkedik, hogy az országgyűlés föl nem oszlatható, míg a következő évi költségvetés előterjesztve s országgyűlésileg elintéztve nincsen. Ezt az 1867. évi X. t. c. módosította olyképp, hogy ha Ő Felsége bármi okból előbb oszlatná föl az országgyűlést, akkor az új országgyűlés még azon év folytán és pedig oly időben összehívandó, hogy a jövő évi költségvetés az évnek végéig tárgyalható legyen.

A törvény világos rendelkezése tehát a fölőszlatás megengedését nem a folyó évi, hanem a jövő évi költségvetés elinté-

zéséhez köti. De ha ez nem is lenne olyan világosan kifejezve a törvényben, azt már a tilalom célja sem engedné másként magyarázni.

A világ minden parlamentjében azért van a fölőszlatás megengedhetősége a megszavazott költségvetéshez kötve, hogy elő ne állhasson az az állapot, miszerint a kormány az új parlament megalakulásáig is törvényhozásilag meg nem szavazott adókat szedjen, meg nem szavazott kiadásokat tegyen; mindenütt úgy értelmezik tehát ezt a tilalmat, hogy megszavazott költségvetése legyen az országnak arra az időre, a mely szükséges az új parlament megalakulására s a további költségvetésnek az új parlament által való megszavazására. A mikor tehát az új országgyűlés csak a következő évben alakulhat meg, akkor a régi csak a következő évbéli költségvetés megszavazása után oszlatható föl: ez a törvény rendelkezése, mert épen az az indoka, hogy elkerültessek a parlamentáris interregnum, a melyet a magyar kormánypárti közjogászok kivül senki a világon nem minősít törvényesnek; egyszerűen azért, mert a parlamentarizmus nem tűr interregnumot; ha interregnum áll be a parlamentarizmusban, akkor nincsen parlamentarizmus.

Az ilyen nyakatekert kormánypárti magyarázatok jók lehetnek a gyöngébb föfogású párttagok háborgó lelkiismeretének a megnyugtására, de a koronát törvényszegésre birni nem fogják s akik ezt róla mégis elhíhetni akarják, azok lázadók a Fölség személye ellen.

Jó lesz tehát az ilyen híresztelésekkel alább hagyni, ha a loyális patentiroszott lovagjai a Muzsik József és társainak sorsára kerülni nem akarnak.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

megakarta mérni lábbal a kocsit szélességét. Ebből akarta kiszámítani, t. i. az utca szélességéből, hogy hány baleset történhetik átlag naponta.

Épen a sinekhez ért, midőn a villamos vasut örült sebességgel közeledett felé. Kohn ur egy kissé nagyot hallott és kicsit látott s nem vette észre. Én abban a pillanatban oda ugrottam, megragadtam kabátja szárnyát s hátrarántottam. És Kohn ur hanyatt esett.

Én megkönnyebbülten lélegzettem fel, ő pedig nehezen fölemelkedett.

Ezzel aztán futottunk a villamos után, a mely épen egy stációnál álldogált.

Fölszálltunk. A kocsi tele volt a kereskedelmi élet alakjaival, ügynökökkel és kofákkal. Az egyik sarokban a padon szerényen huzódott meg egy hölgy. Mellette üres hely. Kohn Ferdinánd rögtön birtokába vette ezt a helyet.

— Nagysád megenged? — szólt Kohn ur fuvolózó hangon.

— Ő megenged — szóltam én.

— Szemtelen — rikácsolt ő, a hölgy, rám tekintve.

— Egy kissé eszelős szegény — sügta Kohn ur a hölgy fölébe.

Ez kissé fellázított, de párbajügyet nem csináltam belőle. Az istenért! A pécsi jogászok kétségbeesnének, ha megtudnák, hogy

Hirek.

Pécs, 1898. dec. 14.

Szárnyakon a városon át.

(A sarkantyú.)

Valami élelmes német nemrég egy sarkantyút talált föl, mely megkímélte a sarkantyúviselő emberiséget a sok szögezés, sarkjavítás és egyéb kellemetlenségektől. Az új találmányt egyszerűen csak rá kell tolni a cipősarkára, ahol az két kapocscsal megkapaszkodik s azonnal kész a pengő sarkantyú, melynek ezüstös hangjára még a legszendőbb bakfisch is föltekint.

De az a fölőszlató német aligha gondolta meg, hogy az ő korszakalkotó találmánya valamikor — egy válópör okozója lesz, mint a hogy az a napokban megtörtént.

Egyik rácvárosi polgártársunk — ugyanis — abba a kellemetlen helyzetbe jutott, hogy oka volt csinos, barna feleségére feltékenkedni, azonban a zöldszemű ördög hiába fészkelte magát polgártársunk keblébe, — bizonyítékot nem bírt találni a kikapós menyecske ellen, míg nem a napokban, néhány napi távollét után hazaérkezve, a pamlag előtt valami különös, ezüstös fényű jószágot talált, melyről csakhamar kisült, hogy — sarkantyú.

A férj, aki mellel megjegyezve, még nem is veterán s így sarkantyút viselni nem szokott, — most lázas buzgalommal keresi a talált sarkantyú mellé az elveszett — huszártisztet!

(A megobstruált itélet.)

Mihály gazdát becitálták a rendőrségre holmi lámpás nélküli kocsizásért s dacára a gazda minden körmöntont védekezésének, elnyomták három forint bírságok erejéig.

— Sok lösz az tekintetes úr, — méltatlankodik Mihály gazda — engedhetne valamit belőle.

— Itt nem lehet alkudni, mondja neki a rendőrbiztos. Vagy megnyugszik és fizet, vagy megfelebbezi. No megnyugszik?

Némi kalapforgatások után Mihály gazda ekként adja föl a szót:

— Nem nyukszok, bele mer sok. Mögobstruálom az itéletöt! — Szólt és vidáman távozott.

Oh boldog politikai tudatlanság!

(Sub rosa.)

Szinpadunk derék komikusa a napokban betévedt egyik helyi sörcsarnokba, a melynek

kivülök még más valaki mer kardot venni a kezébe! Ezért még tán agyon is ütnének.

Kohn Ferdinánd ez alatt még közelebb hajol a kis hölgyhöz, s gyöngé mosoly játszadozott orra közül.

A kis hölgy, Szerafin — már megtudta nevét Kohn ur — édes boldogsággal szemében hallgatta áradzásait annak, kit az első pillanatra meghódított.

Midőn a villamos megállt, kezük találkozott.

— Viszontlátásra a villamoson — sügta a kis hölgy és valódi pas de quatre lépésekkel ugrott le az utcára és elietett.

Kohn Ferdinánd, mint az egyptomi sphinx, bámult maga elé, nem a végtelen sivatagba, hanem a villamos kocsi ablakán keresztül a szomszéd házfalon lévő táblára:

•Pinty utca.

— Igen, ő egy valódi kis pinty — motyogta magában szerelmesen és rám bámult.

A villámmal ismét visszatértünk a Fő utcába.

Egyszerre csak iszonyu, fület-lelket hasogató kiáltás!

Kohn Ferdinánd az ablakhoz rohant, hogy kitekintsen.

Szerencsére még jókor kaptam el a kabátja szárnyát s rémülve mutattam a feje fölött lévő táblára:

ajtajára ki van írva, hogy »E helyiségbe kutyákat pénzbüntetés terhe alatt tilos«.

Andorffy mi rosszat sem sejtve sörözött, midőn belépett egy ur, akit nyomon követett fekete szőrű rattlerje.

A komikus meglátva a vidám farkcsóválással az asztal alatt bujkáló kutyát, odaszólitotta a pincért, s a kutyára mutatott.

— Mondja csak barátom, mi ez?

— Kutya kéremássa!

— Lehetetlen! — kiáltott fel Andorffy. ? ? ?

— No persze, hogy lehetetlen — folytatja a komikus — hiszen az ajtóra világosan ki van írva, hogy ide kutyát behozni — tilos!

A tisztelt tulajdonos ur elértvén a gyengéd célzást, előzékenyen ajtót mutatott a vidám rattlernek, melynek gazdája nemsokára követte kutyáját.

Gecsi Gerő.

Napirend 1898. december hó 15-én.

Naptár: csütörtök, dec. 15. — Róm. kath.: Valerián. — Prot.: Valerián. — Görög-kel.: (dec. 3) Szofonász. — Zsidó: Tebeth 2. — Nap két 7 óra 27 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold két 9 óra 13 perckor délelőtt; nyugszik 6 óra 20 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe, szeles idő, északon és keleten csapadék várható.

Színház: A végrehajtó, bohózat.

— **(Királyi elismerés.)** A király megengedte, hogy Baross Gábor volt kereskedelmi miniszter emléksobrának létesítése körül szerzett érdemeiért *Brázay Kálmán* orsz. képviselőnek elismerése nyilvánítottassék.

— **(Felülfizetések.)** A »Pécsi jogász segélyző-egylet« által f. é. december 11-én tartott felolvasó estélyen felülfizettek: Dr. Szeredy József, dr. Egry Béla 5—5 frt; Hoffmann Károlyné, dr. Késmárky István 2—2 frt; özv. dr. Kasza Józsefné, N. N. 1—1 frt; Böhm C. Felix 1 frt 50 kr; Zelesny K. 50 kr; N. N. 3 frt 50 kr; N. N. 3 frt; N. N. 50 kr. Összesen 25 forint. A felülfizetőknek, a Pécsi Zenekedvelők Egyesületének a zongora átengedéseért és Domján I. könyvkereskedő urnak a jegyek elárulásáért ez uton is köszönetét fejezi ki a rendezőség.

— **(Új anyakönyvvezetők.)** A m. kir. belügyminiszter Somogy vármegyében a toponári anyakönyvi kerülethez tartozó Taszár és Orci, valamint a szent-balázi kerülethez tartozó Homok községet, Taszár székhelylyel és ennek megfelelő elnevezéssel, külön anyakönyvi kerületté alakította. Együttal a taszári anyakönyvi kerületbe Kutas Sándor körjegyzőt anyakönyvvezetővé, továbbá a kis-báriba Büky Lajos jegyzőségét és a büssüibe Surdi János segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és a taszári anyakönyvvezetőt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(A házbérkrajcár ellen.)** Tegnap este nyolc órakor a »Pannonia«-kávéház külön helyiségében mintegy hatvan kereskedő és iparos gyűlt össze, hogy a házbérkrajcár ellen állást foglaljanak. Az értekezleten elhatározták, hogy feliratot intéznek a belügyminiszterhez, hogy a bolt, iroda és üzlethelyiségekre is kivetett házbérkrajcár adót ne hagyja jóvá. Az értekezlet egy jövő vasárnap tartandó nagygyűlés elé fogja terjeszteni a tegnapi tanácskozás eredményét. Legujabban azonban az a hír terjedt el, hogy a miniszter a házbérkrajcárt nem fogja helyben hagyni s így lehet, hogy a vasárnapi nagygyűlésre már nem is lesz szükség.

— **(Vitás hozzájárulás.)** A Feketeviz-csatorna fenntartási költségeinek hozzájárulási költségeit a csatorna menti birtokosok tartoznak viselni. Ilyen hozzájárulási költség esnek *Grosz Antal*, üszögi földbirtokosra is, a ki azonban a költség viselését megtagadta. Így tehát közigazgatási utra terelték az érdekeltek az ügyet és a megye közigazgatási bizottsága elé jutott a felebbezés folytán. A közigazgatási bizottság azonban kimondta, hogy *Grosz Antal* tartozik a hozzájárulási költséget viselni és megfizetni s ez ellen beadott felebbezését elutasította.

— **(Gondatlan szülők.)** *Schönberger Antal* nagykozári lakos öt éves *Ferenc* nevű fia már hetekkel ezelőtt torokgyikban

megbetegedett. A szülők nemcsak hogy elmulasztották az esetről a hatóságot értesíteni, hanem súlyosan beteg gyermeküket egyáltalában nem gyógykezelgették, úgy hogy a szegény kis fiu, a napokban elhalt. A gondatlan szülők ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Véres verekedés.)** *Schwimmer Antal* és *Petz Ferenc* regényei legények f. hó 11-én este már kaptos állapotban betértek a korcsmába, a hol bort parancsolván, énekelni kezdtek. Közel lévén a záróra, a korcsmáros felkérte vendégeit, hogy csendesebben viselkedjenek, mire *Schwimmer* azzal válaszolt, hogy felkapva a teli boros palackot s a korcsmáros felé dobta. Az üveg szerencsére csak a falat találta, a hol darabokra tört. A korcsmáros, ki látta az öt fenyegető veszélyt, neki ment *Schwimmer*nek s ki akarta dobni, de *Petz Ferenc* ekkor társa segítségére ment s botjával véresre verte a korcsmáros, ki a felvétellett orvosi látélet alapján panaszt emelt a bíróságnál támadói ellen.

— **(Csavargók hadserege.)** Tegnap este feltíz órakor a *Jókai-térről* egy sereg elzüllött alak haladt szabályos, katonás léptekkel a városháza felé. Voltak vagy huszonötön s olyan zárt sorokban tartottak a vén városházának, mintha meg akarnak ostromolni. Szinte a francia forradalom nadrágtalanjainak nézhette volna őket az ember, ha előttük egy rendőr, mellettük jobbról-balról s hátul is egy rendőr nem bizonyította volna, hogy csata nélkül megvert hadsereget alkotnak ők, a munkanélküli csavargók hadseregét, kiket a tegnapesti razzian fogdosott össze a rendőrség. Most eltoloncolják őket haza.

— **(Az ideálás anarchista Pécssett.)** *Schmidt Jenő* dr., az ismert társadalmi filozófus, holnap Pécsre érkezik Budapestről, hogy itt pénteken a sajtóbíróság előtt a védő szerepében lépjen fel. Ugyanis holnapután fogják tárgyalni *Klein Ödön*nek a »Munkás«-ban megjelent cikke miatt indított sajtópört s a vádlottat *Schmidt Jenő* fogja védeni. *Schmira* Károlynak tavaly március 19-én

»Az ablakon a fejet kidugni veszélyes!« Kohn kérdőleg tekintett reám.

— Igen édes Kohn, itt az utca néhol oly szűk, hogy a járda mellett felállított vezetékoszlopok könnyen leszelhetik egy kissé hosszabb nyaku ember fejét.

Mig én így immár másodszor mentettem meg Kohn ur életét a hazának, a villamos megállt. Csakugyan szerencsétlenség történt.

A mentőkocsi elgázolt egy kövér bakát.

— A mentőkocsi? — hüledezett *Ferdinánd* barátom.

— Óh, édes Kohn ur! Ön nagyon hátramaradt! Pécs városa valóságos világáros. A közönség, hogy a villamos annyi balesetet okozott már, mentőegyesület létesített s úgy gondolta, hogy legjobb lesz, ha a mentőkocsi pár lépésre mindig követi a villamost, hogy balesetkor kéznél legyen. Már csak azért is érdemes volt a villamost a Főutcán végig vezetni. Pécsent mentőegyesület. Ez óriási haladás. — Igaz, néha megtörténik, hogy maga a mentőkocsi is eltapos néhány embert. De hát, az már szerintem mindegy, hogy a villamos, vagy a mentőkocsi tapossa-e el az embereket.

Ez némi halavány fogalmat nyújtott *Kohn Ferdinánd*nak az itteni balesetek gyakoriságáról.

Különbön többször is alkalma volt meggyőződnie, hogy a pécsi Főutca valóságos színtere az önkéntes és önkénytelen öngyilkosságoknak.

Egy szép tavaszi napon, hogy együtt robogtunk ismét a villamoson, az egyik stációnál *Szerafin*, *Kohn* ur szerelmének tárgya, szállt fel a kocsi-ra az édes mamájával, egy budapesti mű-falhabarcs gyár ügynökének az özvegyével.

Kohn ur épen cseresznyét evett s egész passzióval célozgatott a cseresznyemaggal ki az átelleni ablakon; most azonban abbahagyta.

Szerafin melléje ült, kedves mamája pedig az ablaknál, vele szemben.

Ferdinánd rögtön bemutatta magát a mamának s megkínálta *Szerafin* kávéját cseresznyével s most már ketten lövöldöztek a cseresznyemaggal ki az ablakon.

A mama rettenetes szemmel nézte őket.

Egyszerre csak orrba találta *Ferdinánd* a mamát.

Ha valaki hallott gyermekkorában a mesében szundikáló sárkányról, melyet álmából felriasztottak, annak sincs fogalma a mama haragjáról, a ki vérvörös arccal, orrán az odaragadt fehér cseresznyemaggal lökelt és *Kohn* urnak támadt.

És én soha életemben nem láttam még annyi szeretetreméltósággal arcán vállalkozói megbizottat, mint most *Ferdinánd* barátomat, mikor kérélelőleg fogta meg a mama kezét.

És a mama haragja, mint mikor a csár-

dában a dudás felfújt hangszerét hóna alá szoritja, egy hangos szuszszanással lelohadt.

Ez a *Kohn* igazán valóságos ezermester. Mikor a mama *Szerafin*nal leszállt, még egy gyöngye mosolyt is röpitett *Ferdinánd* felé.

Én a legjobb akarattal felfedeztem *Kohn* barátom előtt, hogy szeretetreméltósága annyira megigézta a mamát, hogy kilátása lehet szerelmére.

Kohn kissé megijedt, de nem hitt. Pedig, hogy mennyire igazam volt, megmutatta a jövő, mikor néhány nap múlva újra találkoztunk *Szerafin*nal és az édes mamájával.

A villamoskocsi telve volt. *Kohn* ur egy édes pislantás után, melyet *Szerafin*ra vetett, udvariasan helyet akart szorítani a mamának.

A mama azonban habozás nélkül *Kohn* ur ölébe ült.

Szegény *Ferdinánd* pokoli kinokat szenvedett óriási terhe alatt, de mosolygó arcot vágott hozzá.

És ez volt szegénynek a tragikuma. Ezt a mosolyt félreértette a természetes hölgy s fáradt szuszogás közben egy édeset pislantott készséges gavallérjára.

— Nagysád talán náthás? — kérdi tőle *Kohn*.

— Óh, nem a nátha, nem a nátha, de a boldogság — sugta hirtelen elpirult arcát *Kohn* felé fordítva a kis ravasz.

megtartott sajtópöree óta ez lesz a második sajtótárgyalás, melyben a vádlott szocialista lesz. Bár olyan érdeklődésre s kiváltképen az akkori ostromállapotra most kevés kilátás van, mivel Klein Ödön maga is inkább az ideális anarchizmus híve, mint a szocialdemokráciáé s így a saját párthívei között sincs nagy pártja.

— **(Vásár a Tornacsarnokban.)**

A pécsi Jótékony Nőegyletnek a Tornacsarnokban vasárnap tartandó karácsonyi vásárjára nagyban folynak az előkészületek. A karácsonyi vásárt már tavalyról ismeri a nagyközönség s a nőegylet választmánya most is megtesz mindent, hogy a vásár látogatói megelégedéssel konstatalhassák, hogy a jótékony cél mellett maguk is élvezetesen eltöltött órákat szereztek maguknak. Sőt még a gyermekvilágnak is meglesz ott a maga látni és hazavinni valója, tehát a vásáron a kicsinyek és nagyok, gyenge és erős nembeliek egykép jól érezhetik majd magukat.

— **(Körözött asztalosmester.)**

Frikker Ignác, volt pécsi asztalosmester, egyszer megengedte magának berugott fejével azt a tréfát, hogy magát »hatósági személynek« adva ki, »ellenőrzést« tartott a korcsmákban és egyéb nyilvános helyeken. A dolog kisült valahogy, s ennek folytán cibitorlásért 25 forint pénzbírságra ítélték Frikkert, ki úgy a bírság megfizetése, valamint a behajthatatlanság esetére kiszabott öt napi fogházbüntetésének leülése elől — meglepett. Most körözi a rendőrség a megszökött »hatósági személyt.«

— **(A ki a disznón áll boszút.)**

Domjanovits Mihály vasuti őrsiklósi-ut 33. sz. alatti lakos panaszt emelt ma a rendőrségnél, hogy az elmúlt éjjel valaki az udvarában járt, s hizó sertéseinek egyikét félholtra verte és egy fekete csirkéjét ellopta. Gyanuja a siklósi uti utcaseprőre irányul, ki ellensége volt neki, mert nem engedte meg, hogy az utcaseprő az ő udvarában tartsa szerszámait. A rendőrség most keresi azt a bizonyos utcaseprőt, kinek a károsult vasuti őrs még a nevét sem tudja.

Rettenetes gondolat cikázott át szegény Ferdinánd agyán.

Tehát nem náthás, hanem belé szerelmes!

Kétségbeesetten rántotta meg a vészféket s egy utolsó erőfeszítéssel kiszabadította magát drága terhe alól s a lépcsőhöz ugrott.

A villamos hirtelen megállt, Kohn Ferdinánd pedig egy merész ugrással — hasra esett.

Mint prédára leső vadak, rohantak neki a rendőrök és a mentőkoci, mely csilingelve és túlköelve robogott a baleset színhelyére.

Kohn Ferdinánd látva, hogy a mentők meg akarják fogni, felugrott s örült futásnak eredt.

A rendőrök hagyták futni, de nem a mentők. Fölkaptak kocsijukra s iszonyatos túlkölés kíséretében utána rugtattak.

Kohn egy pillanat alatt beugrott egy kapu alá s a mentők elrobogtak mellette, elszalasztva ezzel az 1000-ik balesetet.

A kocsis kikelt ábrázattal hajtott vissza a villamoshoz az eredménytelen hajsza után.

Igy ért véget Kohn ur szerelme és küldetése, így maradt el másnapra a pécsi mentő egyesület 1000-ik balesetének jubileuma, pedig az egyesület elnöke már be is tanulta, sőt — mint egyesek állítják — otthon a felesége előtt ebéd alatt el is szavalta a jubileumi ünnepi beszédet.

Fischer Béla.

— **(Uj buzabetegség.)** A párisi tudományos akadémiában Guignard akadémikus előadást tartott egy buzabetegségről, melyet Mangin fedezett föl, amely már sok rosszt okozott, a nélkül, hogy létezéséről tudomással bírtak volna. A betegség csak esős években mutatkozik; a buzaföldek ekkor úgy néznek ki, mintha állatok taposták volna össze. A letört kalászkok össze-vissza hevernek. Gondos kutatás után sikerült fölfedezni az ismeretlen parazitát, mely a gombafajhoz tartozik. A fölolvás szerint az esős évek rossz termésit nem a víz, hanem ez a gomba okozza, mely nedvességben tenyészik.

— **(A hamis borok vizsgálása.)**

A mesterséges borok készítésének és forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló törvény alapján indított kihágási ügyek elintézésének gyorsítása érdekében a földmívelési ügyi miniszter legközelebb azt az intézkedést tette, hogy a borvizsgálatokat teljesítő budapesti országos királyi kémiai intézetnél a hivatalos órákat naponként három órával meghosszabbította és az intézet összes személyzetét utasította, hogy más ügyek félretételével a borvizsgálatokat soron kívül végezzék.

— **(Jótékony adomány.)**

Walter Antal kanonok múlt alkalommal 300 frtot, ma pedig ismét 100 forintot adományozott a székesegyházi karénkesek özvegy- és árva-alapja javára. Ezen követésre méltó példa önmagát dicséri.

— **(Uri divat Párisban.)**

A párisi férfidivat egészen az angol szerinél alakul, csak hogy a franciák kissé mindig túloznak. Az idei bálókra az egymásra hajtott fehér mellény van előírva, kis arany gombokkal s fehér pillangó-nyakkendővel. A ki nappal elegáns akar lenni, mindent a mi egyáltalán színes lehet, piros színben visel. A nyakkendő élénk piros, épúgy a cachenez, mely a fehér gallért védi a prémtől s a gyapju télikeztyük is, melyeket előszeretettel viselnek az utcán és a jégen. Az utcai toalettekhez való mellények fantasztikusabbak, mint valaha voltak; mintázottan és karrírozottan csak két színben állítják elő, melyek közül az egyik mindig vörös, még pedig narancs-vörös, téglavörös, sőt bibor-vörös. A vörös iránti előszeretetet nagyon egyszerű módon magyarázzák. A mi praktikus időkben lassankint azt tapasztalták, hogy csak két tartós szín van, a kék és a vörös. Miután a kéket évek óta agyonnyaggták, most a vörössel tesznek kísérletet.

— **(Történet a Luca-pogácsákról.)**

Tegnap Luca-napja lévén, a Luca-napi pogácsák sütésének napja is volt. Jóféle izletes pogácsát sütöttek a többek között a Vilmos-utca egyik házában is, hol üveges folyosó vezet be a lakásba. Az háziasszony ide, az üveges folyosóra tette ki a két nagy sütőben szép pirosra sült meleg pogácsát, hogy hadd hűljön meg egy kissé. Térült-fordult közben a konyhában s mire a folyosóra kinézett, az egyik sütő pogácsát nem találta sehol. Eltűnt az úgy, mintha csak valaki a sütővel együtt elnyelte volna a pogácsákat. Hanem a folyosó kövein nagy bocskornyomok mutatták, hogy járt bent a folyosón valaki és mivel mást el nem vihetett, hát ellopta az egyik sütővel a pogácsát. Természetesen, nyoma veszett s nem is tudja még a rendőrség sem, hogy ki volt az illető.

— **(Ellopott kelme.)** Sütő Györgyné Árpád-utca 4. szám alatti lakásába az elmúlt éjjel a nyitva felejtett szobaajtón egy eddig ismeretlen tettes lopódzott be s az asztalon volt tiz rőf vörös kockás barchet kelmét ellopta. A tolvaj oly nesztelenül járt, hogy Sütőék nem is ébredtek fel. Az ismeretlen tettest a rendőrség nyomozza.

— **(Orvosság helyett méreg.)**

Pongrác Rudolfné gyepmester-segéd felesége, tegnap tévedésből a számára rendelt orvosság helyett fluidot ivott, melyet a gyepmesteri telepre került beteg lovak gyógyítására használnak. A szerencsétlen asszony nemsokára az óriási görcsöktől összerogyott s segélyért kiáltozott. Az első segélyt dr. Ludvig Ferencc városi orvos nyújtotta az asszonynak, ki most már életveszélyen kívül van.

— **(Felebbezés a választás ellen.)**

Mint megirtuk annak idején, a megyei igazoló választmány a siklósi választás ellen beadott felebbezés elutasítása mellett a választást igazolta. Az igazoló választmány határozata ellen a siklósi választás ellen új felebbezés érkezett be, melyet az állandó bíráló választmány fog tárgyalás alá venni.

— **(A vándorló hegy.)**

Klappaiból azt a rémhirt jelentik, hogy a Hasenberg ismét megindult, hogy a hegyelejtőn nagy repedések támadtak s hogy a talajcsuszamlás huszonnégy óra alatt nem kevesebb, mint másfél méternyit haladt előre. Még élénk emlékezetben van a katasztrófa, mely Klappaiközsége ez év tavaszán érte. Negyven ház tűnt el akkor nyomtalanul. Egy kiváló technikus már akkor kijelentette, hogy a hegyomlás veszélye állandó lesz s hogy a legkedvezőbb esetben csak időleges szünetről lehet szó. A Hasenberg belsejében sok talajvíz van, mely az agyagréteget, melyen a bazalt áll, aláássa, úgy, hogy üregek támadnak, melyek a bazalt sülyedését és omlását okozzák. Most ismét hallani a föld belsejéből a rémületes neszt, a tompa morajt s a talaj ismét repedezik. Mind oly jelek, melyek a falu lakosait nagy aggodalmakba és rémületbe ejtik. A faluban a legnagyobb pánik uralkodik s az előljárásság ugyanesak erőlködik, hogy a zürzavar ne nagyobbítsa a fenyegető veszedelmet.

— **(A pécsi kádársegédek szakszervelete)**

saját alapja javára 1899. évi január hó 21-én a Scholz-féle söröcsarnok összes helyiségeiben farsangi táncvigalmat rendez. Belépti-díj személyenként előre váltva 40 kr., a pénztárnál 50 kr. Jegyek előre válthatók: Jakab Imre vendéglősnél (Scholz-sörház), Novák János és Bors Márton vendéglősnél, Petrovics Dezső fodrásznál és a szakszervelet helyiségében (Gyár-utca 7. sz.) A zenét Korodi Ferenc zenekara szolgáltatja. Felülfizetések közszönettel vétetnek. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Garaszkodás.)**

A magyar kir. államvasutakról csak nemrég közölték a lapok, hogy hat millió forint felesleget szállított be az államkincstárba. És mégis, hogy minő garasos gazdálkodást űz a Máv, azt mutatja az az ügy, melyben beadott felebbezését tegnap a megyei közigazgatási bizottság elutasította. Ugyanis a bakóca-komlói vasutnál nyitott átjárók évi fenntartási összege harminc forintban állapított meg. E fenntartási összeget a Máv. igazgatósága keveselte s azt megfelebbezte. A felebbezést érdemében nem

vette tekintetbe a közigazgatási bizottság, mégis annyit engedett, hogy a fenntartási összeget hat hétre állapította meg.

— (**Várják a medáliákat.**) Nagy az elégedetlenség a torony alatt. Azt mondják, hogy a császári jubileumi érmekre vonatkozólag boldog s boldogtalannak jelentkeznie kellett, hogy lojális lelkesedéssel kinyilvánítsa, miszerint ő is boldognak érzi magát, ha feltehető az osztrák császár jubileumára a magyar tisztviselőknek is nagykegyesen adott érmet s most, mikor már mindenki a medálival büszkélkedik, ők még színét sem látták az övéiknek. Pedig megérkezének már azok, egész egy nagy ládával; csak hogy lakat alatt tartják őket. Sokan azt mondják, hogy e medálakkal fizetik majd ki a tisztviselők felemelt fizetését, mivel az annak fedezésére tervezett házbérkrajcárokat nem fogja jóváhagyni a tisztelt kormány.

— (**Elfogadott választás.**) Simonfay János pécsi ügyvédet a megye bizottsági tagok választása alkalmával két helyen Patacson és Szalántán választották meg. Az alispáni felhívás folytán tegnap érkezett a megyéhez Simonfay János nyilatkozata, mely szerint a Patacson történt megválasztását fogadja el.

— (**Ülések a vármegyén.**) A megyei állandó bíráló választmány f. é. december hó 21-én délután 3 órakor ülést tart a megyeházán. A megyei közgyűlést megelőzőleg pedig f. hó 22 reggeli 1/2 9 órakor az igazoló választmány tart ülést.

— (**A zsidók ellen.**) Istócy ismeretes röpiratai óta többen megkísértették már, hogy antiszemita ujságot alapítsanak, de szándékukat nem igen kísérte siker. A nem csüggedők most újabb kísérletet tesznek s »A zsidókérdés Magyarországon« cimmel folyóirat-félét indítottak, a melyen azt a jelzést olvassuk, hogy »novemberi füzet«. A decemberben megjelent novemberi füzet több cikket foglal magában, de kivétel nélkül olyat, a mely a folyóirat színvonalát nagyon is alacsonyra szabja s amely mind azt bizonyítja, hogy a vállalat hosszabb főállásra nem számít. A füzetben szó van a keresztény hegemoniáról, a zsidó kérdésről (amit Mócsy Antal feszeget). A keresztény szövetkezésről, az eladott országról, egy magyar Jeremiás siralmairól, a judaizmusról és szocializmusról, a felvidéki zsidóságról, s a zsidóról, mint vasutáról és még más egyebekről. A füzetből bizonyára nem sok fog elfogyni, s ami elkel, annak nagy része zsidó kézbe kerül, mert hát efajta főremdvényeket a zsidóság táborában jóval többen olvasnak, mint a keresztény világban. Így azután a füzet írói és kiadói csakugyan kétségbe eshetnek, mert nemcsak az ország, de az antiszemita folyóirat is — zsidókézbe jut.

— (**A fonóház.**) Galatics János lóhárdi lakos »fonóházat« tartott, a hol tulajdonképpen, régi magyar szokás szerint a falu lányai és legényeinek kellett volna összejönnie, vidám nótázás közben kendert fonni, eként kötve össze a hasznost a kellemessel. De Galatics János egészen más szerepet szánt

a »fonóházak«. Tíz krajcár beléptidij mellett éretlen 13—15 éves gyermekeknek módot adott tetszés szerinti szeszes italok s egyéb tiltott gyönyörök élvezetére, s nem egyszer megtörtént, hogy Galatics János apró vendégei öntudatlan állapotban heverték az utszélén. A hatóság emberei most bezárták ezt a titkos örömtanyát, Galatics Jánost pedig átadták a bíróságnak.

— (**Elfogott piaci tolvaj.**) A rendőrség a mai hetivásár alkalmával letartóztatta Hüglmann Teréz pécsi munkásnőt, ki az utóbbi időben azzal foglalkozott, hogy hetivásárokon a vevők közé elegyedve, ott ahol legnagyobb volt a tolongás, ellopta ami keze ügyébe került. Ma is éppen akkor csípték el, midőn az egyik kofától egy tisztított libát akart elcsenni. Most a rendőrség börtönében várja méltó büntetését.

— (**Elkobzott gombák.**) Megirtuk annak idején, hogy a gombák idényének elmúltával a hatóság szigorúan megtiltotta azok árusítását. A ma kora reggel megejtett piaci vizsgálat alkalmával mégis találtak egy kofát, ki a szigorú tilalom dacára gombát árusított. Lamprecht Juliának hívják az asszonyt, kit közegészségügyi kihágás miatt szigorúan megfognak büntetni.

— (**A lustaság gyógyítása.**) Gyöngédszivű atyák, a kik nem győzik eleget menteteni a tanulástól irtózó fiacskájukat a szigorú és a saját diákkoráról oly szívesen megfélelmező apa előtt, bizonyára sok vigasztalót találnak ebben a cimbén. Hiszen ha a lustaságot gyógyítják, akkor a lustaság betegség s

ható
róság

negye
nitói
láibar
megye
tett er
az ille
állások
hetsége
tanitói

)
csön a
nem al
felállítá
tagadta
tását ja
igazgat
köziga:
gesnek
nak a
ségben
mert a
tanulól
tartó l
tassa l
jellegü
kola r
)
róm.
emeln
tegnaj

mióta szokás a beteget megbüntetni azért, mert beteg? A fiúskát tehát, a kit megszállottak a lustaság bacilusai, nem szabad ezentul megverni, hanem egyszerűen orvosi kezelés alá kell adni. Így ajánlja ezt Fleury dr., a francia ideg orvos, a ki egész nagy könyvet irt erről a legújabb betegségről. A saját valómása szerint ő maga valaha szintén a lusták nagy birodalmába tartozott s részint a saját, részint a mások megfigyelése alapján azt állítja, hogy a lustaság nem egyéb akaratképtelenségnél. Lusta tehát az, a ki nem tudja magát rávenni a munkára s ha most némi őszinteséggel kutatunk elmúlt idők emlékei között, úgy fogunk emlékezni napokra, a mikor mi sem tudtuk rávenni magunkat a munkára. De azért vigasztalódjunk meg, mert Fleury dr. igen nagy példákat idéz a lusták köréből. Azt mondja, hogy Darwin, Balzac, Zola Emil szintén lusták voltak s csak azért tudtak később oly óriás munkásságot kifejteni, mert szabályozták a munka idejüket s mindennap bizonyos megszabott időn át dolgoztak. A lustaságnak éppen az az egyetlen orvossága, hogy mindennap bizonyos megszokott időben dolgozzunk, a mikor a munkára a szokott időben éppen úgy megéhezünk, mint a hogy az ebédre gondolunk délben, ha kis idővel előtte már ettünk is. Mindenesetre szép, hogy Fleury dr. így megvigasztalja a lusta embereket s a kérdés csak az, hogy éppen a lusták hozzá tudnak-e majd szokni a mindennapi munkához.

— **(Betörő csirkefogók.)** Az éjjel a Makár-utca 99-ik számú házban betörők jártak, kiknek azonban csak a baromfiól feltöréséhez volt bátorságuk. Hanem azt azután ki is üritették, ellopván onnan hat tyukot, egy kakast és egy ludat. A káros özvegy Csánk Istvánné csak ma a késő reggeli órákban vette

észre a betörést, melyet délután négy órakor jelentett be a rendőrségnek. Azóta azonban az ellopott aprójóságokat akár mind meg is koppaszthatták a szerencsés betörő urak, a kik — hiába tart rendőrségünk csaknem minden nap razziákat — mégsem kerülnek a börtönbe!

— **(Kincs a szék lábában.)** Egy párisi szabónő keleti szalont rendezett be és e célra egy örmény kereskedőnél butorokat rendelt. Amikor a bútorokat kocsin a szabónő lakásába szállították, a bútorszállító kocsi felborult és eközben egy 40 frankért vásárolt antik szék lába eltört. A szabónő veszekedni kezdett, amikor az eltört széket meglátta, haragjában fölkapta a levált széklábat és óh csoda, ezeket érő gyöngyök és ékkövek hulltak ki belőle. A szabónő erre kijelentette, hogy a széket törött állapotban is elfogadja, a bútorkereskedő azonban pört indított és a kincset magának reklamálja.

Az aranyláncok kiegészítő részét szokta képezni a zsuzsuban levő ékkő. Az ilyen ékkövet elárusításakor az aranyművesek elkülönítik az arany súlyától, ami természetes, mert a kő súlyos és olcsóbb, mint az arany. Azok azonban, akik aranyláncokat kéz alatt szoktak eladni, zsuzsuban levő követ rendszeren hozámérik sz aranyhoz és így a vevő, ha állítólag olcsón veszi is, tényleg mégis rossz aranyláncot és ékszert akar venni, az ne legyen másodkézből, hanem forduljon *Schönwald* Imre pécsi aranyműveshez aki nemcsak jóminőségű aranyat ad, de az ékkövek súlykülönbségét is leszállítja és a facon-ért is a lehető legkevesebbet számítja. Ezenkívül felel

is azért, hogy az ő aranya a fémjelzésnek megfelelő finomsága, amiről a kéz aatti vásárlásoknál sohasem lehet az ember bizonyos.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1898. december 14. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 66.7 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 2.5 °C

> maximuma: 10.1 °C

> minimuma: 1.3 °C

Párányomás: 4.9 mm.

Relatív nedvesség: 87

Felhőzet: 10° Cu. St. Nw.

Szélirány s erő: N. W.

Csapadék 24 órai:

Borus, enyhe szellős.

Dr. Czirei.

Törvénykezés.

§ **Bevádolt bíró.** A maisi bírót, *Hoffmann* Györgyöt, hivatalos hatalommal való visszaélés miatt vádolták be a falubeliek, még pedig a szerbek, a kik haragszanak, hogy német bíró van a faluban. Azt a vádat emelték ellene, hogy a mint egy este az utcán beszélgettek a falubeliek, a bíró hirtelen előrántott szűre újjából egy botot és azzal *Barbirovics* Szvetozárt úgy föbe ütötte, hogy eszméletlenül terült el a földön. A mai végtárgyalás alkalmával azonban tanúk igazolták, hogy a bíró nem követte el a terhére rótt cselekményt és így őt a bíróság felmentette.

§ **Elgázolt kis gyermek.** *Bóli* István herendi lakos Birján községben elgázolta kocsijával *Simics* Tamás négy éves kis fiát, Milánt.

ebben
asen-
y az
ássa,
bazalt
ismét
szt, a
Mind
aggo-
ban a
aróság
e na-

szak-
vi ja-
összes
ez. Be-
kr., a
k: Ja-
Novák
Petro-
helyi-
Korodi
sek kö-
kor.
yar kir.
k a la-
szállított
gy minő
mutatja
ését teg-
elutasi-
nál nyi-
harminc
tási ösz-
e s azt
en nem

negy
nitó
láiba
meg
tett
az il
állás
hetsé
tanit
csön
nem
feláll
taga
tását
igazg
közig
gesne
nak
ségbe
mert
tanulo
tartó
tassa
jellegi
kola
róm.
emeln
tegnap

Gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt vonta ezért felelősségre a pécsi kir. törvényszék. Mivel azonban a fiu teljesen felgyógyult és szülei nem kívánták vádlott megbüntetését, a bíróság nem is rótt ki reá semmi büntetést.

§ **Meglopta az apját.** *Schreiber* Jakab mohácsszigeti lakostól fia, *Schreiber* Mihály ellopott tizenkét zsák kukoricát és azt eladta *Regeisz* Mátyásnak. Az öreg fiát lopás, bűntársát orgazdaság miatt jelentette fel és megbüntetésüket követelte, de mivel feljelentését a tett elkövetése után az elévülési határidő, — három hónap, — letelte után tette meg, a törvényszék a vádlottakat nem büntette meg.

§ **Felmentett vádlottak.** Megegett id. *Helfenbein* Henrik hidasdi lakossal az az emberi dolog, hogy itt kellett hagyni ezt a hivásos világot, anélkül, hogy minden ügyes-bajos dolgot rendbehozhatta volna. Így adósa volt *Altmann* Henrik ugyancsak hidasdi lakosnak száz forinttal, mely összege adóslevelet adott s ezt fia, ifju *Helfenbein* Henrik is aláírta. Az öreg halála után *Altmann* a fiut pörölte be a száz forintért s bár az tagadta, hogy aláírása valódi és hogy elvállalta volna atyja halála után az adósság kifizetését, a polgári bíróság elmarasztalta, mivel *Loch* János és *Greiner* Jakab tanuk eskü alatt vallották, hogy az adósság kifizetését elvállalta. Az elmarasztalt adós feljelentést tett *Altmann* Henrik ellen hánis tanuzásra való felbujtás, a két tanu ellen pedig hamis tanuzás miatt, de a törvényszék előtt tegnap tartott végtárgyalás alkalmával a tanuvallomások alapján vádlottakra nem volt rábizonyítható a panaszolt cselekmény s így őket a bíróság felmentette.

T a n ü g y.

(**Kevés a tanító.** Bár már a tanév első negyedének végén járunk, mégis huszonegy tanítói állás van üresedésben a megye népiskoláiban. *Salamon* József, kir. tanfelügyelő a megyei közigazgatási bizottság tegnapi ülésén tett erről a szomorú állapotról jelentést s bár az illető iskolák fenntartói felhívták a tanítói állások betöltésére, ez mindeddig nem volt lehetséges, mert hát a nyomoruságosan díjazott tanítói állásokra kötéssel sem lehet tanítót fogni.

(**Dunaszekcső iskolaügyei.** Dunaszekcsőn a gazdasági ismétlő iskola felállításába nem akar az előjáróság belemenni s annak felállítását a képviselőtestület egyszerűen megtagadta. A renitens képviselőtestület feloszlását javasolta ezért a tegnapi megyei közigazgatási ülésen a királyi tanfelügyelő, de a közigazgatási bizottság ezt nem látta szükségesnek, hanem ehelyett elrendelte az iskolának a község terhére való felállítását. A községben különben az elemi iskolával is baj van, mert az botránysos szűk és oly rossz, hogy a tanulók nem férnek bele. Most ráírnak a fenntartó kath. egyházközségre, hogy vagy csináltassa meg sürgősen az iskolát, vagy községi jellegű lesz az, hogy a község segítsen az iskola rozzant állapotján.

(**Uj iskola Kisteleken.** A kisteleki róm. kath. felekezeti iskolának új épületet emelnek. Az építkezési tervet és költségvetést tegnap mutatta be a kir. tanfelügyelő a megyei

közigazgatási bizottság ülésén s a bizottság jóvá is hagyta az építkezést.

(**Iskolás gyermekek ellenőrzése.** A mohácsi járás főszolgabírája jelentette a tanfelügyelőnek, hogy Babarc községben tizenöt év. református vallású gyermek van iskoláztatás nélkül. A jelentést a tanfelügyelő a közigazgatási bizottságnak terjesztette elő, minél fogva felhívják a babarci reform. egyházközséget, hogy a tizenöt iskolaköteles iskoláztatásáról gondoskodjék.

T Á V I R A T O K

— **Második temetés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Rajner*, *Frigyes* és *Jenő* főhercegek Bécsből Badenbe utaztak, hogy résztvegyenek a nassau-weilburgi hercegnő exhumált tetemeinek beszentelésénél.

— **Krisztus feltámadása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómában tegnap este volt az apostolok templomában *Perosi* apát „Krisztus feltámadása“ című oratoriumának bemutatója nagy tetszés mellett.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Bpest, dec. 14.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.57
Tengeri, májusra: 4.84. — *Rozs*, márciusra: 8.20. —
Zab, őszre: 5.86.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 357.—. — Magyar hitelrészvény: 389.50 — Államvasut: 364.—.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. B. (Csurgó.) A nagy és szép szállítmányt köszönjük. A mint látni tetszik, a regény dolgában csatlakozni tetszett, de mi ilyen csalódásnak csak örülünk. A mi a falusi idillt illeti, készséggel eljárunk benne.

G. I. (Helyben.) Kegyeskedjék előbb gyakorlatot szerezni és erről tanúságot tenni. Egyszerre Mikszáth sem lett Mikszáth s volt idő, hogy ő is jó remény fejében — működött.

Laptulajdonos

Felelősszerkesztő

SHAUTTER GUSZTÁV

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

Hirdetések jutányos áron kiadókivatalunkban vétetnek föl.

Legolosóbb és legokélszerűbb

karácsonyi ajándék

egy

Ujságírók-Sorsjegye

melylyel

1 korona

árért

egy

100.000 koronás

és öt 20.000 stb. koronás nyereményt lehet nyerni.

Az összes nyereményeket a kezelőség 20%^o levonással kívánatra készpénzben visszaváltja. Minden sorsjegy utánfizetés nélkül mind a 6 húzáson játszik. * * * * *

Huzás visszavonhatlanul már jövő hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

a Budapesti Ujságírók Egyesületének sorsjáték-kezelősége

IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz

Ullmann M. Károly főelárusító
és **Baranyamegyei hitelintézet, Pécs.**

**Előfizetési
felhívás!!**

„PILLANGÓ”

társadalmi és művészeti éleclapra
(Magyar Fillegende Blätter).

*

ÉLCLAP, melynek Magyarországon nincsen párja.

ÉLCLAP, mely nem a politika mezején botanizál a humor után.

ÉLCLAP, a mely nem a pikantéria pezsgő forrásából meríti anyagát.

ÉLCLAP, mely nem bánt személyeket.

ÉLCLAP, amelynek egyedüli célja az, hogy mulattasson, ecsettel és tollal összehordva a társadalom derűs jeleneteit, olykor-olykor tollhegyre szurva egy-egy félszogséget is, hogy okuljon rajta az, akit illet.

A „PILLANGÓ” a család lapja. Apa, anya bátran kezébe adhatják e lapot a kicsinyeknek is. Elolvashatja a serdülő lányka épügy, amint elolvashatja az a kis konyeleskedő iskolás fiú is, a ki azt hiszi, hogy neki már mindent szabad olvasni. — Nincs benne semmi, a mi megméltelyez, száműzve van hasábjairól a kétértelműség.

A „PILLANGÓ” illusztrációi vetélkednek a külföld hasonló kiadványaival és minden szalon díszét képezik.

Ingyen küldjük a „PILLANGÓ” 1898. október hó 1-étől három hónapon át mindenkinek, a ki már most 1899. évre előfizet.

Ingyen küldünk mutatószámot mindenkinek, a ki erre felker bennünket.

A „PILLANGÓ”

előfizetési ára:

Egész évre 4 frt. — Fél évre 2 frt. — Negyed évre 1 frt.

Legcélszerűbben lehet előfizetni postautalvánnyal.

A „PILLANGÓ” kiadóhivatala:

BUDAPEST,

VI. ker., Teréz-körút 35, I. em.

11511. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Baán és **Sárok** községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikk értelmében elkészítettén és a nyilvánosságnak átadtván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi június hó 12-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi június hó 12-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

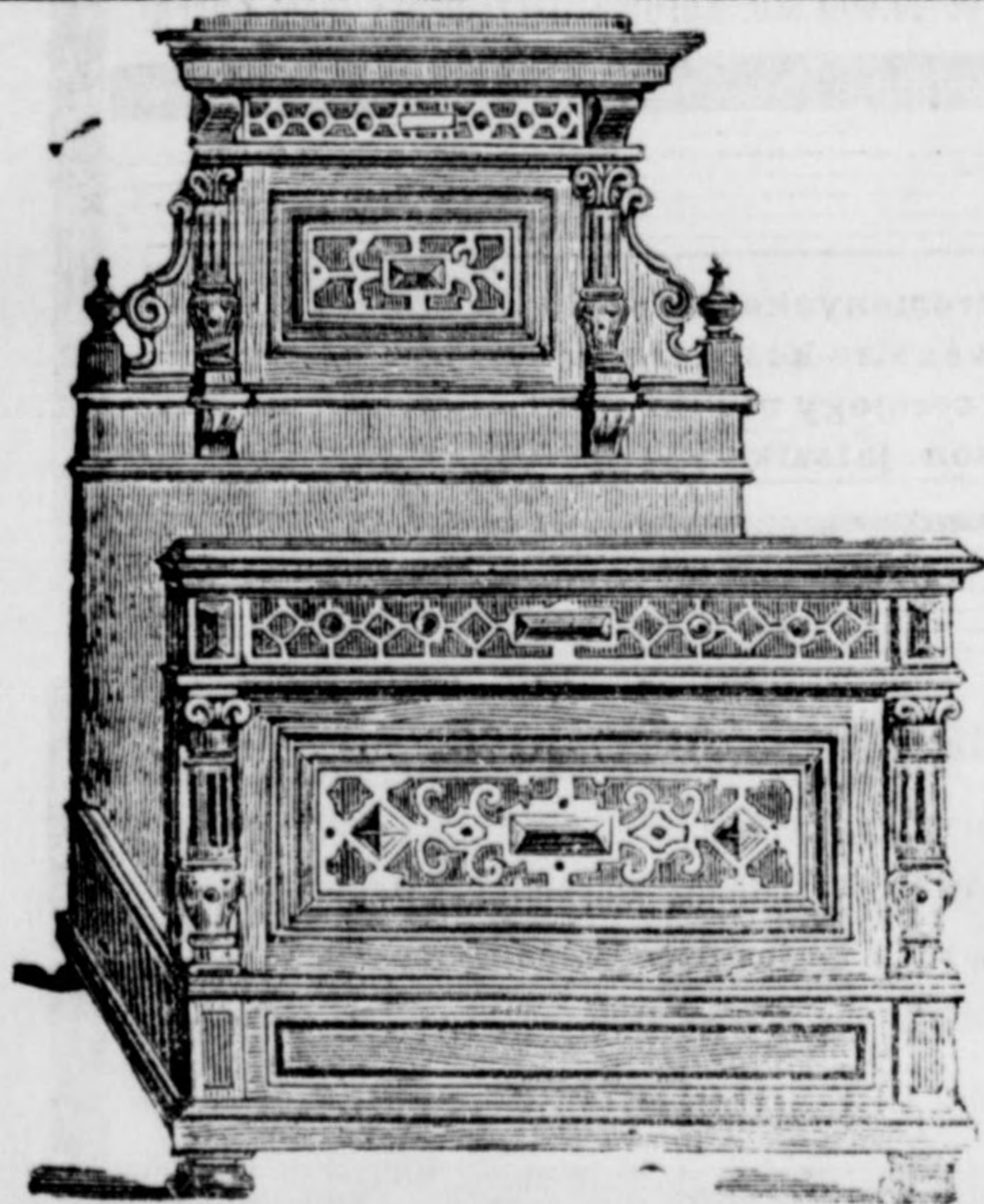
3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi június hó 12-ik napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A dárdai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1898. évi december hó 10-én.

Balaskó János,

kir. járásbíró.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, dísz- és ebédlő szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek** szabott gyári árák mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **ju-tányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)